

ingediend op **1156** (2021-2022) – Nr. 1
23 februari 2022 (2021-2022)

Voorstel van decreet

van Marino Keulen, Bert Maertens, Jo Brouns, Annick De Ridder,
Martine Fournier en Marius Meremans

tot wijziging
van artikel 23 van de wet van 16 maart 1968
betreffende de politie over het wegverkeer,
van artikel 1 van de wet van 21 juni 1985
betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig
voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het
veiligheidstoebehoren moeten voldoen,
van artikel 16 van het decreet van 20 april 2001
betreffende de organisatie van het personenvervoer
over de weg en van artikel 44
van het decreet van 26 april 2019
betreffende de basisbereikbaarheid

TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

Met dit voorstel van decreet worden wijzigingen aangebracht in de volgende regelgevende teksten:

- de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, hierna de Wegverkeerswet te noemen;
- de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen;
- het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg;
- het decreet van 26 april 2019 betreffende de basisbereikbaarheid.

Het opnemen van de essentiële elementen voor de verwerking van persoonsgegevens is verplicht ingevolge artikel 6, 3, van de algemene verordening gegevensbescherming (verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG).

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2

Artikel 23, §4, van de Wegverkeerswet bepaalt de essentiële elementen (doeleinden, categorieën van gegevens, verwerkingsverantwoordelijke, betrokkenen en bewaartermijn) van de verwerking van persoonsgegevens voor de reglementering over de scholing en voor de examens over de kennis en de vaardigheid die nodig zijn om voertuigen van elke categorie te besturen, en voor de reglementering over de vakbekwaamheid. Met artikel 2 van dit voorstel van decreet wordt een preciezere maximale bewaartermijn van de te verwerken persoonsgegevens ingevoegd in artikel 23, §4, van de Wegverkeerswet.

Rekening houdend met de doeleinden die al in artikel 23, §4, van de Wegverkeerswet zijn vastgesteld, wordt een maximale bewaartermijn bepaald voor de persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van de erkenningen, vergunningen, toelatingen of aanwijzingen, en een maximale bewaartermijn voor persoonsgegevens die voor andere doeleinden worden verwerkt, bijvoorbeeld de persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van de afgelegde rijexamens, de gevolgde nascholing enzovoort.

De persoonsgegevens die worden verzameld voor het verstrekken van een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing worden maximaal nog vijf jaar bewaard na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing. Die termijn van vijf jaar laat een correcte controle en handhaving toe op de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan. De andere persoonsgegevens, onder meer de gegevens die te maken hebben met de rijexamens, kunnen tijdens de volledige levensloop van de betrokkene worden bewaard. Dat kan onder meer noodzakelijk zijn in het kader van de actieve openbaarheid van bestuur door de overheid. In ieder geval kunnen de persoonsgegevens niet langer worden bewaard dan wat strikt noodzakelijk is voor de vooropgestelde doeleinden.

Artikel 3

Artikel 3 voegt een paragraaf 7 toe aan artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen. Die nieuwe paragraaf 7 vormt de grondslag voor de verwerking van gegevens met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in de wet van 21 juni 1985 en de uitvoeringsbesluiten ervan. Tot die gegevens kunnen ook gegevens met betrekking tot de gezondheid en gerechtelijke gegevens behoren als vermeld in artikel 9, lid 1 en lid 10, van de algemene verordening gegevensbescherming. Voor die nieuw ontworpen bepaling is inspiratie gevonden in artikel 23, §4, van de Wegverkeerswet.

Paragraaf 7 verleent verder een delegatie aan de Vlaamse Regering om een verwerkingsverantwoordelijke aan te wijzen, te bepalen welke gegevens worden verwerkt en op welke wijze ze worden verwerkt, en de mogelijke bijkomende doeleinden van de verwerking en de bewaartermijn vast te stellen, binnen de grenzen van de opgelegde delegatie.

Artikel 4

Artikel 4 wijzigt artikel 16 van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg om tegemoet te komen aan advies 70.451/3 van de Raad van State van 6 december 2021 over het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2021 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende het geregeld vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer, het vervoer voor eigen rekening en het ongeregeld vervoer. De Raad van State was immers van mening dat artikel 16 van het decreet van 20 april 2001 geen rechtsgrond vormt voor de mogelijkheid om vergunningen voor geregeld vervoer te schorsen of in te trekken, of aan een vergunninghouder een verbod op te leggen om aan geregeld vervoer te doen.

Bijgevolg wordt aan artikel 16 een derde paragraaf toegevoegd, zodat de Vlaamse Regering vergunningen tijdelijk of definitief kan intrekken en een verbod kan opleggen om aan geregeld vervoer te doen. Concreet werd voor de inhoud van de bepaling inspiratie gevonden in verordening (EG) nr. 1073/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels voor toegang tot de internationale markt voor touringcar- en autobusdiensten, die weliswaar het grensoverschrijdend geregeld vervoer betreft. De regeling is bijgevolg vergelijkbaar met de regeling die al is opgenomen in artikel 17, 19 en 23 van hetzelfde decreet met betrekking tot het grensoverschrijdend geregeld vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer en het vervoer voor eigen rekening.

Artikel 5

Artikel 5 wijzigt artikel 44, eerste lid, van het decreet van 26 april 2019 betreffende de basisbereikbaarheid om tegemoet te komen aan advies 70.333/3 van de Raad van State van 17 november 2021 over het besluit van de Vlaamse Regering over haltes en halte-infrastructuur. De Raad van State was immers van mening dat artikel 44 van het decreet geen rechtsgrond biedt voor een aantal bepalingen van het uitvoeringsbesluit, in het bijzonder wat de plaatsing, het onderhoud en de vernieuwing van de haltepaal en het haltebord betreft. Het ontwerp van besluit heeft immers de bedoeling om de opdracht van plaatsing, onderhoud en de vernieuwing van de haltepaal en het haltebord voor alle vervoerslagen toe te vertrouwen aan De Lijn. Dit leek ook mogelijk gelet op de bewoordingen van artikel 44, eerste lid, van het decreet, waarbij de stellers van het ontwerp van besluit ervan uitgingen dat de bepaling "De gemeente voorziet de haltes van de nodige infrastructuur."

een status quo inhield van de bestaande situatie, namelijk dat de gemeenten de haltes, aangeduid door een haltepaal, voorzien van fietsstallingen, vuilnisbakken enzovoort. De Raad van State verwees echter naar de oorspronkelijke memorie van toelichting bij het decreet en concludeerde dat de decreetgever met opzet niet langer de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, maar de gemeente had aangewezen als de instantie die belast wordt met de halte-infrastructuur. De Raad van State was met andere woorden de mening toegedaan dat een haltepaal en een haltebord ook onder het begrip infrastructuur vallen. Bij de uitwerking van het uitvoeringsbesluit bleek echter dat de gemeenten niet verantwoordelijk wilden zijn voor het haltebord en de haltepaal omwille van de samenhang met de exploitatie. De Lijn, die inmiddels is aangewezen als interne exploitant van het kernnet en het aanvullend net, achtte het evenmin wenselijk dat de gemeenten die rol op zich zouden nemen voor die netten, zodat er een uniformiteit over de gemeentegrenzen heen kan worden verzekerd. Bijgevolg heeft het ontwerp van besluit de bedoeling om De Lijn te belasten met deze taak voor alle vervoerslagen.

Wat de digitale informatieborden en de naamgeving van de haltes betreft, was de Raad van State van mening dat die taak door middel van het uitvoeringsbesluit wel kon worden toevertrouwd aan De Lijn, althans voor zover het ging om de haltes van geregeld vervoer en niet om de namen van haltes voor het vervoer op maat.

Bijgevolg wordt artikel 44, eerste lid, van het decreet van 26 april 2019 gewijzigd, zodat de Vlaamse Regering de meest geschikte actor of actoren kan aanwijzen voor het plaatsen, onderhouden en vernieuwen van de haltepaal en het haltebord bij de haltes, voor de naamgeving van de haltes, en in voorkomend geval voor de plaatsing, het onderhoud en de vernieuwing van de digitale informatieborden. De rol van de gemeente wordt vervolgens beperkt tot het zorgen voor de infrastructuur die bij de halte hoort: dat is overigens een rol die de gemeenten al ettelijke jaren op zich nemen door onder meer fietsenstallingen, vuilnisbakken enzovoort bij de haltes te plaatsen.

Marino KEULEN
Bert MAERTENS
Jo BROUNS
Annick DE RIDDER
Martine FOURNIER
Marius MEREMANS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 23, §4, derde lid, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, ingevoegd bij het decreet van 26 april 2019 en gewijzigd bij het decreet van 9 oktober 2020, worden tussen de woorden “de maximale bewaartermijn van de gegevens vast” en de woorden “de persoonsgegevens worden in ieder geval” de volgende zinnen ingevoegd:

“De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing worden niet langer bewaard dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing kunnen gedurende de levensloop van de betrokken persoon worden bewaard.”.

Art. 3. Aan artikel 1 van de wet van 21 juni 1985 betreffende de technische eisen waaraan elk voertuig voor vervoer te land, de onderdelen ervan, evenals het veiligheidstoebehoren moeten voldoen, het laatst gewijzigd bij de wet van 31 juli 2020, wordt een paragraaf 7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken, vermeld in of ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, worden gegevens verwerkt, inclusief de gegevens, vermeld in artikel 9, lid 1, en artikel 10 van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De gegevens, vermeld in het eerste lid, worden verwerkt met naleving van de regelgeving op de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden verwerkt, stelt de wijze vast waarop die gegevens worden verwerkt, wijst de verantwoordelijke voor de verwerking aan, bepaalt, onverminderd de in het eerste lid vermelde doeleinden, de bijkomende doeleinden van de verwerking en stelt de maximale bewaartermijn van de gegevens vast. De persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing worden niet langer bewaard dan vijf jaar na het verstrijken van de geldigheid van die erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing. Persoonsgegevens die geen betrekking hebben op een erkenning, vergunning, toelating of aanwijzing kunnen gedurende de levensduur van het voertuig worden bewaard. De persoonsgegevens worden in ieder geval niet langer bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.”.

Art. 4. Aan artikel 16 van het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg, vervangen bij het decreet van 26 april 2019, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan de vergunning voorlopig intrekken voor een termijn van maximum drie maanden indien de vergunninghouder de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft.

De intrekking van de vergunning gebeurt zonder schadeloosstelling en nadat de vergunninghouder gehoord is.

De Vlaamse Regering stelt een grondig onderzoek in.

Als de Vlaamse Regering vaststelt dat een vergunninghouder van wie de vergunning voorlopig is ingetrokken, nog steeds de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft, wordt de vergunning definitief ingetrokken.

Als een vergunninghouder zich herhaaldelijk schuldig heeft gemaakt aan ernstige inbreuken op de reglementering over de verkeersveiligheid, onder andere met betrekking tot de normen voor de voertuigen en de rij- en rusttijden van de bestuurders, verbiedt de Vlaamse Regering die vergunninghouder om nog langer vervoer op het Vlaamse grondgebied te organiseren.”.

Art. 5. In artikel 44 van het decreet van 26 april 2019 betreffende de basisbereikbaarheid wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering wijst de actor of de actoren aan die bij de haltes verantwoordelijk zijn voor de plaatsing, het onderhoud en de vernieuwing van de haltepaal en het haltebord, en in voorkomend geval van de digitale informatieborden, en voor de naamgeving van de haltes. De gemeente voorziet de haltes van de nodige bijbehorende infrastructuur.”.

Marino KEULEN
Bert MAERTENS
Jo BROUNS
Annick DE RIDDER
Martine FOURNIER
Marius MEREMANS